

Fester følelser på lerret

En positiv opplevelse, en fransk sang eller et bilde som festet seg på hukommelsen under en joggetur i India. Alle representerer de et spor av hva som festes til lerretet av kunstneren, Åse Pleym Bakken.

Tekst: **Eline Hvamstad** Foto: **Stian Broch**

Den frostkalde vinteren har meldt sin ankomst i Oslos gater og bilene fyker forbi på Henrik Ibsens gate. Inne i det lune lokalet til Galleri Nobel, møter vi kunstneren Åse Pleym Bakken på et av hennes fristeder. Her har hun holdt separatutstillinger, og solgt bilder siden 2006. Galleri Nobel er fast utsalgssted for kunstneren, og etterspørse- len vil ingen ende ta.

– Det er en anerkjennelse å se at folk liker maleriene mine og at de ønsker å henge dem i sine hjem, forteller Pleym Bakken. Hun liker å ta seg god tid til å samtale og diskutere med kunstinteresserte kjøpere. Slik at hun kan hjelpe og finne frem til maleriet som passer perfekt til dem. – Noen ganger har jeg vært så heldig at jeg har fått se maleriene mine på veggene i folks private hjem og det gleder meg, sier hun både stolt og ydmykt.

Et spor, en reise

Et av Pleym Bakkens lerret henger rett innenfor døren til Galleri Nobel, det er dust og sart, men uttrykksfullt på samme tid. Hvordan tar et bilde form?

– Jeg har bestandig en idé om noe når jeg starter. Det begynner som et spor, enten det er et tema, en hendelse eller noe som har

inspirert meg, forteller den energiske kunstneren. Noen ganger kan det være et møte med nye mennesker, et uttrykk for sterke følelser som kjærlighet, eller en reise som setter i gang den kreative prosessen. Kunstneren uttrykker at hun henter mye inspirasjon fra nye steder og viser til en av sine siste reiser.

– Da jeg var i India for to år siden, la jeg en av ettermiddagene ut på joggetur for å se meg om. Det var mennesker over alt og langs veien husker jeg at jeg kom forbi en liten jente som stod og vinket.

– Hennes store øyne, og blide fjes er ikke noe man glemmer, forteller Pleym Bakken. Den lille jenta inspirerte til en hel rekke av bilder som tok utgangspunkt i barn og barnlige scenarier. Her hjemme står også ønsket om å lære nye språk sterkt i fokus om dagen.

– Jeg lar meg fascinere av språk. For tiden går jeg på et fransk språkkurs og hører gjerne på musikk fra sangerinnen Edith Piaf mens jeg arbeider.

Hun kan knapt tenke seg et annet språk som er like vakkert og mener det egner seg for dikt.

– Jeg er glad i å skrive ned tanker og følelser i dikt. Det er ikke umulig at jeg snart også begynner å dikte på fransk.

«Et øyeblikks opplevelse»

Få kunstnere opplever at malerier blir ferdige på en dag, slik er det også for Pleym Bakken.

– Jeg kan begynne på et, og så lar jeg det stå og tørke. I mellomtiden kan jeg gå og lure på hva jeg skal gjøre med det – hvilken retning jeg vil det skal ta. Helt til jeg innser hva som mangler og kan fortsette.

– Det blir som regel til at jeg er i gang med flere bilder samtidig. Små og store, for

å skape balanse og gjerne flere innenfor samme tema, forteller hun. Og viser til at det ofte handler om å bygge opp en stemning.

– Jeg maler ekspresjonistisk og veldig spontant. Det er en form for kommunikasjon av opplevelser og hendelser, preget av energi, harmoni, glede og det positive.

– Jeg kaller det gjerne «å fange et øyeblikks opplevelse», smiler Pleym Bakken. Som varierer mellom å bruke lyse, lette og tynne strøk og tykkere maling med fransk sand for tekstur.

En «utsmykket» CV

Det er nesten så kreativiteten smitter, når man ser hennes vakre, og ikke minst sterke

malerier. Farger som rødt, gult og oransje, møter dusere toner, i samspeilet med tekstutdrag og myke penselstrøk.

– Jeg synes at ved å male abstrakt, kan jeg male det jeg er opptatt av på en annen måte. Jeg er ikke sikker på hva som kommer, men jeg vet det er spennende og fascinerende, smiler hun og fortsetter;

– Denne friheten, og vissheten om at jeg kan gjøre alt jeg vil.

Hennes liv som kunstner har allerede oppfylt mange av hennes ambisiøse mål. På cv-en har hun hele seks separatutstillinger å vise til, for ikke å snakke om en lang liste kollektivutstillinger. I februar 2010 skal hun holde sin syvende separatutstilling på Risør kunstforening, i tillegg til en ny

utstilling på Galleri Nobel. Når det gjelder utsmykning henger også Pleym Bakkens kunstverk på en rekke offentlige institusjoner som Statoil Kunstforening, Utenriksdepartementet og Buskerud Sentralsykehus for å nevne noen.

Men det er ikke bare ukjente kjøpere og institusjoner som har glede av kunstverkene, også hjemme deles malestrøkene.

– Barna mine er opptatt av det jeg driver med, og de er raske med å gi tilbakemelding etter hvert som bildene mine tar form. Heldigvis liker de dem godt, forteller Pleym Bakken. Maling er noe barna hennes også har fattet interesse for, og sammen har de gjort det til en av flere hyggelige familieaktiviteter.

Får uttrykk for energien

Man kan nesten spørre seg hvordan hun finner nok tid i døgnet tilmålte timer til alle daglige gjøremål, men det er uten tvil energien til Pleym Bakken som gjør det hele mulig.

– Jeg både får mye energi og får ut mye energi ved å male, forteller kunstneren. Selv liker hun å forholde seg til kvadratiske lerret, og jobber mest sittende på gulvet. Eller sittende blir nok litt for stille.

– Når jeg jobber med større lerret, liker jeg å kunne bruke armer, skuldre og hele meg i hvert malestrøk. Jeg kan snu på bildet og se hvor neste farge eller strøk passer inn, og jeg får brukt kroppen, samtidig som hodet jobber kreativt, forteller hun energisk. Hun kan male til alle døgnet tider, og klarer fint å kombinere en fulltidsstilling som økonom i Garanti-Instituttet for Eksportkreditt (GIEK) med maleryrket.

– Du kan si jeg får utnyttet begge hjernehalvdelene mine fullt ut. Det er godt å ha den vanlige jobben min som utfordrer meg faglig, og den kunstnerlige delen som gir meg utløp for følelser og kreativitet, forteller Pleym Bakken.

Elsker utfordringer

Mange trodde kanskje ikke at det var kunstner Pleym Bakken skulle bli som nybakt mamma, 14-år tilbake i tid. Likevel lå interessen for kunst høyt, og kunstscole- og

aftenkurs satte drømmene ut i livet. Det hun har møtt av utfordringer, ser hun bare på som drivkrefter.

– Jeg liker utfordringer, og jeg liker å utfordre meg selv. Jeg liker at nye ting skjer, og at jeg ikke blir stående stille. Det gjenspeiles også i bildene.

– Jeg begynte med å male akvareller, figurer og jobbet med stilleben. Så gikk jeg over til å male akt og figurer på denne måten, forteller Pleym Bakken. Like etter fattet hun interesse for det å jobbe med sterke og varme farger- før de lyse og dusere fargene tok over.

– I mine siste malerier balanseres det fargerike med det duse, og man kan skimte spor av mennesker og ord eller setninger som kommer til meg når jeg maler, forklarer hun.

Det blåser et vindkast og de tente lysene i vinduene hos Galleri Nobel kaster lett på seg.

– Jeg trives godt i naturen, og en periode lot jeg vinden være inspirasjon når jeg jobbet med bildene mine. Det skal bli spennende å se hva som kan bli det neste, avslutter Pleym Bakken.